

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.4.2022
COM(2022) 180 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af bilag XI til vedtægten for tjenestemænd, særlig artikel 66a

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af bilag XI til vedtægten for tjenestemænd, særlig artikel 66a

1. INDLEDNING

I henhold til artikel 15, stk. 2, i bilag XI til personalevedtægten (vedtægten) som senest ændret i 2013¹ skal Kommissionen inden den 31. marts 2022 forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der tages hensyn til den undersøgelse, som er blevet gennemført i henhold til artikel 2 i samme bilag, og hvori det vurderes, om udviklingen i EU-tjenestemænds vederlags og pensioners købekraft svarer til de ændringer, der er sket med købekraften for vederlagene til nationale tjenestemænd i centraladministrationerne. Hvis det er relevant, skal Kommissionen på baggrund af denne rapport forelægge et forslag til ændring af bilag XI samt artikel 66a i vedtægten på grundlag af artikel 336 i traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde.

Med denne rapport gennemføres den ovennævnte lovbestemmelse ved at vurdere opfyldelsen af EU-institutionernes ansættelsesbehov og beskrive processen og resultatet af gennemførelsen af bestemmelserne for ajourføring af vederlag og pensioner i henhold til vedtægtens bilag XI (i det følgende benævnt "metoden") samt solidaritetsbidraget i henhold til artikel 66a for perioden 2014-2021.

2. EU-INSTITUTIONERNES ANSÆTTELSESBEHOV

2.1. Lovbestemt krav om at undersøge ansættelsesbehov

I henhold til artikel 2 i bilag XI til vedtægten skal Kommissionen regelmæssigt undersøge institutionernes ansættelsesbehov.

Selv om ansættelser ud fra et operationelt synspunkt har til formål at besætte ledige stillinger i EU-institutionerne, skal tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til vedtægtens artikel 27 og artikel 12 og 82 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på den ene side opfylde de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet, og de skal på den anden side udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Unionens medlemsstater.

2.2. Bemærkninger om ansættelsesbehov

Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) har ansvaret for udvælgelsen af tjenestemænd, som udgør den største andel af EU's personale. EU-institutionerne meddeler regelmæssigt deres ansættelsesbehov til EPSO, som udarbejder en årlig plan for afholdelse af udvælgelsesprøver og fastlægger udvælgelsesmetoder og -procedurer, herunder pointregler for hver udvælgelsesprøve. Sammen med den kontrol, der foretages ved ansættelsen, sikrer dette, at alle ansatte opfylder de højeste krav til kompetence, arbejdsindsats og integritet i overensstemmelse med vedtægtens artikel 27.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013.

2.2.1. Fald i antallet af ansøgninger til EU-udvælgelsesprøver

Ved at sammenligne EU-institutionernes behov for ansættelse af ikke-sproglige administratorer (udtrykt i ønsket antal beståede ansøgere) med udvælgelsesprøvernes faktiske resultat viser bilag 1, at EPSO generelt har formået at udvælge det ønskede antal beståede ansøgere.

Når dette er sagt, faldt antallet af ansøgere til udvælgelsesprøver for AD-generalister for alle klynger af medlemsstater (bilag 2). For de medlemsstater, der var tiltrådt inden 2004, begyndte antallet at falde efter reformen af personalevedtægten i 2004, mens antallet for medlemsstater, der tiltrådte efter 2004, begyndte at falde efter reformen af personalevedtægten i 2014 (bilag 3)². Dette påvirkede EU-institutionernes evne til at opfylde deres ansættelsesbehov og til at sikre en geografisk afbalanceret rekruttering.

2.2.2. Pragmatisk løsning gennemført af Kommissionen for at opfylde specifikke ansættelsesbehov

For at imødekomme sine ansættelsesbehov ansatte Kommissionen i stigende grad midlertidigt ansatte i faste stillinger, der normalt besættes af fastansatte tjenestemænd. I Kommissionen steg deres samlede antal uden for sprog tjenesterne fra 461 i 2013 (heraf 118 på administratorniveau) til 1672 i 2020 (heraf 825 på administratorniveau).

2.2.3. En geografisk skæv rekruttering

Kommissionen har haft problemer med at ansætte personale på et så bredt geografisk grundlag som muligt. I sin rapport fra 2018 vedtaget i henhold til vedtægtens artikel 27³ pegede Kommissionen navnlig på spørgsmålet om tiltrækningskraft, der giver sig udslag i lav deltagelse i EU-udvælgelsesprøver i forhold til størrelsen af den relevante befolkning i nogle medlemsstater. Som følge heraf er nogle nationaliteter ikke tilstrækkelig repræsenteret på EPSO's lister over beståede ansøgere. Bilag 4 viser skævheden i ansøgningerne til EU-udvælgelsesprøver siden 2018⁴, hvilket har resulteret i en geografisk skæv rekruttering. Antallet af betydeligt underrepræsenterede nationaliteter blandt junioradministratorer er navnlig steget til 13: østrigere, tjekker, estere, tyskere, danskere, finner, cyprioter, luxembourgere, maltesere, hollændere, polakker, slovakker og svensker⁵.

2.3. Sammenhæng mellem EU-institutionernes tiltrækningskraft og forskellige makroøkonomiske og socioøkonomiske faktorer, herunder vederlag

Tabellen nedenfor indeholder oplysninger om deltagelsen i EU-udvælgelsesprøver for hver medlemsstat i perioden 2013-2019. Alle medlemsstater indgik i analysen med undtagelse af Belgien, de mindste medlemsstater målt i befolkning og de medlemsstater, hvor deltagelsen

² Antallet af ansøgninger fra græske og cypriotiske statsborgere var dog uændret eller steg.

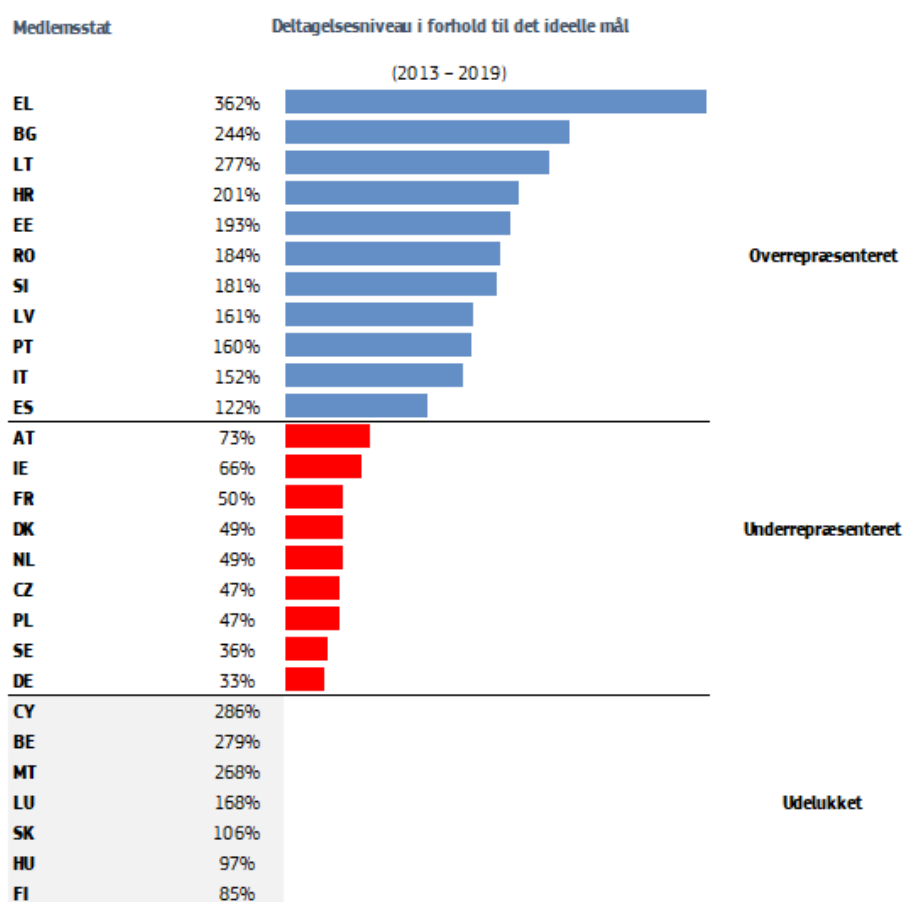
³ Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet af 15. juni 2018, berigtiget den 24. august 2018 ved COM (2018) 377 final/2.

⁴ I denne rapport defineres deltagelsesniveauet for hver medlemsstat som forholdet mellem andelen af kandidater og andelen af EU's befolkning i perioden 2013-2019. Der anvendes en periode på syv år til at udjævne data, da EU-udvælgelsesprøver ikke afholdes regelmæssigt. På grund af pandemien og dens konsekvenser for afholdelsen af disse udvælgelsesprøver betragtes 2020 og 2021 desuden som atypiske år og indgår derfor ikke i analysen.

⁵ Situationen pr. 31. december 2021.

ligger inden for et interval på 80-120 %, dvs. tæt på "målet" for den ideelle deltagelse⁶. Mere præcist er de udelukkede medlemsstater:

- Belgien, da overrepræsentationen af belgiske statsborgere blandt EPSO-ansøgere er knyttet til Bruxelles' status som hjemsted for flere EU-institutioner⁷
- Cypern, Luxembourg og Malta, da analysen af andelen af ansøgere til EU-udvælgelsesprøver i forhold til den nationale befolkning i betragtning af deres lille befolkningstal ikke er statistisk velfunderet
- Ungarn, Slovakiet og Finland, da deres deltagelsesniveau (deltagelsesniveauet i forhold til procentdelen af EU's befolkning) ligger på mellem 80 % og 120 % målt over syv år og derfor er tæt på målet.

For at vurdere de faktorer, der påvirker de enkelte medlemsstaters deltagelse i EU-udvælgelsesprøver, er det nødvendigt at undersøge EU-institutionernes tiltrækningskraft i hele EU. Da valget om at ansøge om at deltage i en EU-udvælgelsesprøve i sidste ende fortsat er et personligt valg, der kan baseres på forskellige faktorer, vurderede Kommissionen, om

⁶ Da "målet" (deltagelsesniveau på 100 %) aldrig kan nås af statistiske årsager, valgte man kun at analysere medlemsstater, hvor der er en klar ubalance. Afskæringsniveauet blev fastsat til $\pm 20\%$ i forhold til et deltagelsesniveau på 100 %. Dette er i overensstemmelse med tilgangen i Kommissionens rapport vedtaget i henhold til artikel 27 i vedtægten for tjenestemænd og artikel 12 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (geografisk balance) — COM (2018) 377 final.

⁷ Det samme fænomen ses i andre internationale organisationers hovedsæde. Det tyske personale er f.eks. overrepræsenteret i Den Europæiske Centralbank.

der var en mulig sammenhæng mellem en række makroøkonomiske og socioøkonomiske faktorer og de observerede tendenser i deltagelsen i de enkelte medlemsstater (bilag 5-5.7). Kommissionen vurderede navnlig den relative nettoindkomst i medlemsstaterne (bilag 5.1 og 5.2), arbejdsløshedsniveauet (bilag 5.3), den nationale beskæftigelsessituation (bilag 5.4), opfattelsen af EU (bilag 5.5), personlige økonomiske udsigter (bilag 5.6) og OECD's indeks for et bedre liv (Better Life Index) (bilag 5.7).

På grundlag af disse oplysninger vurderede Kommissionen mulige sammenhænge mellem lav deltagelse i EU-udvælgelsesprøver og disse socioøkonomiske og makroøkonomiske faktorer. Der kan drages følgende konklusioner:

- EU-borgeres deltagelse i EU-udvælgelsesprøver hænger rimeligt sammen med nettoindkomsten i medlemsstaterne og opfattelsen af beskæftigelsesudsigterne på nationalt plan.
- hvis analysen begrænses til de medlemsstater, der har de højeste og laveste lønninger, er deltagelsen i EU-udvælgelsesprøver og nettoindkomstniveauet næsten fuldstændig korreleret⁸. Dette gælder især for Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Østrig, Danmark, Irland, Sverige, Portugal, Slovenien, Litauen, Rumænien, Kroatien, Letland og Bulgarien. For medlemsstater med middellønninger er resultaterne imidlertid mere nuancerede og kræver, at der tages hensyn til andre socioøkonomiske faktorer
- deltagelsen i EU-udvælgelsesprøver hænger tæt sammen med OECD's indeks for et bedre liv
- deltagelsen hænger kun i begrænset omfang eller slet ikke sammen med det nationale arbejdsløshedsniveau, borgernes opfattelse af EU og opfattelsen af en forbedring af ens økonomiske situation i det kommende år.

3. GENNEMFØRELSE AF VEDTÆGTENS ARTIKEL 65

3.1. Parallelitetsprincippet

Dette princip om parallel udvikling i købekraften betyder, at EU-ansattes købekraft både følger udviklingen i den gennemsnitlige købekraft for tjenestemænd ansat i medlemsstaternes centraladministrationer opad og nedad. En vurdering af gennemførelsen af parallelitetsprincippet i den observerede periode kan yderligere afklare de problemer, der er konstateret i forbindelse med EU-institutionernes ansættelsesbehov.

I henhold til artikel 65, stk. 1, i vedtægten afspejler ajourføringen af vederlag og pensioner den årlige udvikling mellem den 1. juli året forinden og den 1. juli i det indeværende år⁹ i:

⁸ De Forenede Nationer (FN) håndterer dette spørgsmål ved at anvende det såkaldte "Noblemaire-princip", dvs. en formel, der i det væsentlige fastsætter FN's lønniveau i forhold til den løn, der betales af den offentlige tjeneste i den medlemsstat, som betaler den højeste løn (i de seneste år har dette konsekvent været USA). FN kan derfor tiltrække kandidater fra alle medlemsstater.

⁹ Metoden er baseret på sammenligningen mellem et øjebliksbillede af en medlemsstats nationale aflønningssystem i juli måned i det indeværende år med det tilsvarende øjebliksbillede i den samme medlemsstat i juli året forinden.

- reallønningerne for tjenestemænd ansat i centraladministrationerne i en stikprøve på 10 medlemsstater, som repræsenterer mindst 75 % af EU's bruttonationalprodukt (EU's BNP)¹⁰. For hver af disse medlemsstater beregnes den årlige ændring i reallønnen renset for inflation og kaldes for den specifikke indikator. Den **samlede specifikke indikator** er gennemsnittet af alle specifikke indikatorer vægtet i forhold til de enkelte medlemsstaters BNP
- den årlige inflation i Bruxelles og Luxembourg (i samme forhold som fordelingen af EU-ansatte mellem de to byer). Dette kaldes det **fælles indeks**.

Den samlede specifikke indikator og det fælles indeks multipliceres for at beregne værdien af ajourføringen. Værdien af ajourføringen er udtrykt som en procentdel, der anvendes generelt på alle EU-ansattes nettovederlag og -pensioner med virkning pr. 1. juli¹¹.

Det er i den forbindelse vigtigt at gøre opmærksom på, at metoden ikke gør det muligt at medregne inflationen to gange, men sikrer en parallel udvikling af EU-ansattes og nationale tjenestemænds lønninger renset for inflation. Med henblik herpå beregnes den samlede specifikke indikator først renset for inflation i stikprøven på 10 medlemsstater, og den kombineres derefter med det fælles indeks. Nærmere oplysninger om udviklingen i den samlede specifikke indikator og det fælles indeks findes i punkt 3.

3.2. Specifikke indikatorer

I dette kapitel undersøges det, om den stikprøve af medlemsstater, der i øjeblikket anvendes til at beregne den samlede specifikke indikator, afspejler de reelle ændringer i købekraften for alle nationale tjenestemænd korrekt, og om de generelle og specifikke undtagelser fra parallelitetsprincippet, der er indbygget i metoden, har ført til en væsentlig nedgang i EU-tjenestemænds købekraft.

3.2.1. Beregning af den samlede specifikke indikator som defineret i henhold til 2013-metoden

I henhold til 2013-metoden blev den samlede specifikke indikator pr. 1. juli 2015 beregnet ved brug af en stikprøve på 11 referencemedlemsstater (vægtet i forhold til BNP): Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige.

Pr. 1. januar 2021 anses Det Forenede Kongerige ikke længere for at være en EU-medlemsstat, og siden denne dato er Det Forenede Kongerige derfor ikke medtaget i stikprøven til brug for beregning af den samlede specifikke indikator. Bilag 6 viser, at stikprøven stadig opfylder tærsklen på 75 % fastsat i artikel 1, stk. 4, i bilag XI til vedtægten efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union, og det er derfor ikke nødvendigt at ændre den. I forbindelse med gennemførelsen af den aftalte interinstitutionelle tilgang vedrørende henvisninger til Det Forenede Kongerige i EU-lovgivningen anvender

¹⁰ Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen og Sverige. Trods Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union udgør stikprøven på 10 medlemsstater stadig mere end 75 % af EU's bruttonationalprodukt, jf. artikel 1, stk. 4, i bilag XI til vedtægten.

¹¹ For at tage hensyn til en væsentlig ændring i leveomkostningerne i Bruxelles og Luxembourg kan der foretages en mellemliggende ajourføring pr. 1. januar, jf. artikel 4-7 i bilag XI i vedtægten.

Eurostat med henblik på artikel 1, stk. 4, i bilag XI nu en stikprøve bestående af ovennævnte 10 resterende medlemsstater.

Årlige og kumulerede data pr. medlemsstat i den pågældende stikprøve

Bilag 7 viser tidsserierne for de specifikke indikatorer i den pågældende stikprøve på 11 medlemsstater siden den 1. juli 2015 samt et simpelt aritmetisk gennemsnit for perioden. Tabel 8 indeholder de samme data, men udtrykt som et kumuleret indeks (2014=100).

Samlet specifik indikator for den pågældende stikprøve

Den kumulerede virkning af den beregnede samlede specifikke indikator og den anvendte samlede specifikke indikator siden 1. juli 2015 er illustreret i bilag 9. Den beregnede samlede specifikke indikator svarer til udviklingen i købekraften for tjenestemænd i stikprøven af medlemsstater i perioden (vægtet i forhold til BNP udtrykt i købekraftsstandarder). I overensstemmelse med parallelitetsprincippet (jf. afsnit 3.1) var udviklingen i købekraften for EU-ansatte den samme som i stikprøven, undtagen fra den 1. juli 2020 som følge af gennemførelsen af undtagelsesklausulen (jf. afsnit 3.2.4).

Bilag 10 viser tidsserierne for den samlede specifikke indikator siden den 1. juli 2015 samt det fælles indeks og den deraf følgende årlige ajourføring for EU-ansatte. Den anvendte samlede specifikke indikator, beregnet som et simpelt gennemsnit for syvårsperioden, er 100,6, og den kumulerede virkning af den anvendte samlede specifikke indikator i juli 2014 (2014=100) er 103,4.

3.2.2. Den samlede specifikke indikator som defineret i henhold til tidligere metoder

Det har ikke altid været lovgivernes tilgang at anvende den nuværende lovgivningsmæssige løsning med en stikprøve på 10 medlemsstater til beregning af den samlede specifikke indikator. Den samlede specifikke indikator blev før for 2004 beregnet ud fra de statistiske data for alle medlemsstater (f.eks. 15 medlemsstater i 2003), mens der i perioden 2004-2012 blev anvendt en stikprøve på 8 referencemedlemsstater.

Lovgiverens beslutning om at vedtage den nye metode var begrundet i en efterfølgende dataanalyse under antagelse af, at udviklingen i denne prøve nøje ville afspejle den gennemsnitlige udvikling i alle medlemsstater. Det skal imidlertid bemærkes, at en efterfølgende analyse viste, at den faktiske udvikling i købekraften i den udvalgte stikprøve efter 2004 var lavere end gennemsnittet for alle medlemsstater. I 2013 bibeholdt medlovgiveren princippet om en stikprøve af medlemsstater, men øgede antallet fra 8 til 11.

For at opfylde det lovbestemte krav om at analysere, om udviklingen i købekraften for EU-tjenestemænd har været i overensstemmelse med ændringerne i købekraften for tjenestemænd i alle medlemsstaternes centraladministrationer, indeholder dette kapitel simuleringer af udviklingen i den samlede specifikke indikator på grundlag af en stikprøve på otte medlemsstater eller uden stikprøve i perioden 2015-2021.

Ved brug af stikprøven på otte medlemsstater¹² ville det simple gennemsnit af den årlige samlede specifikke indikator for perioden 2015-2021 være på 100,4 og den kumulerede virkning (2014=100) på 102,5. Med alle medlemsstater ville det simple gennemsnit af den

¹² Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Det Forenede Kongerige.

årlige samlede specifikke indikator for perioden 2015-2021 være på 101,1 og den kumulerede virkning (2014=100) på 106,5.

I bilag 11 til denne rapport sammenlignes udviklingen i den samlede specifikke indikator beregnet på grundlag af ovennævnte alternative stikprøver. På grundlag af stikprøven af medlemsstater defineret i 2013 af medlovgiveren viser disse data, at udviklingen i EU-ansattes købekraft kun opvejede halvdelen af ændringerne i købekraften for vederlaget til nationale tjenestemænd i centraladministrationerne, hvilket kan have bevirket, at EU blev betragtet som en mindre attraktiv arbejdsgiver.

3.2.3. *Specifik indikator: tendenser for de enkelte medlemsstater*

Beregningerne og tallene vedrørende de specifikke indikatorer i medlemsstaterne er baseret på data fremsendt og valideret af de ansvarlige statistiske myndigheder i medlemsstaterne. Med henblik herpå er der med tiden blevet udviklet og ajourført et årligt spørgeskema vedrørende vederlag. Et sæt landespecifikke metodevejledninger og vurderingsrapporter vil endvidere blive offentliggjort med henblik på at hæve gennemsnitsniveauet¹³.

Bilag 12 indeholder de data, der foreligger for de enkelte medlemsstater for perioden 2015-2021, samt et simpelt aritmetisk gennemsnit for perioden. Tabel 13 indeholder de samme data, men udtrykt som et kumuleret indeks (2014=100). Blandt de medlemsstater, der indgår i stikprøven, observeres de største nettostigninger siden 2015 i Polen (121), Tyskland (109,8), Østrig (109,6) og Nederlandene (109). Lavere stigninger observeres i Luxembourg (101,6) og Belgien (101,8), og i stikprøven var det kun tjenestemænd i centraladministrationen i Frankrig, der oplevede et fald i deres nettokøbekraft (97,9).

Da udviklingen i vederlaget til EU-ansatte beregnes på grundlag af det vægtede gennemsnit af en stikprøve af medlemsstater og som beskrevet i punkt 3.2.1, steg vederlaget til EU-ansatte i samme periode med 103,4.

Blandt de medlemsstater, der ikke indgår i stikprøven, observeres de største nettostigninger i Slovakiet (186,4), Tjekkiet (167,1), Bulgarien (156,3) og Rumænien (148,1). Bilag 14 viser, at langt størstedelen af medlemsstaterne i stikprøven med lav deltagelse i EU-udvælgelsesprøver afholdt af EPSO — jf. punkt 2 — havde specifikke indikatorer, der var langt bedre end den samlede specifikke indikator, som dannede grundlag for ajourføringen af vederlaget til EU-ansatte. EU's relative købekraft er med andre ord blevet mindre attraktiv for disse lande.

3.2.4. *Generel fravigelse af parallelitetsprincippet: anvendelsen af moderations- og undtagelsesklausuler*

Som en fravigelse af princippet om parallelitet hvad angår udviklingen i købekraften begrænser en moderationsklausul høje stigninger i købekraften samt store tab i købekraften for et givet år. Såfremt den beregnede stigning i købekraften overstiger 2 % eller i tilfælde af en nedgang i købekraften på mere end 2 %, begrænses ændringerne i købekraften for EU-

¹³ Den generelle metodevejledning til beregningen af specifikke indikatorer findes på Eurostats websted. Endvidere blev 13 landespecifikke vurderinger allerede offentliggjort i slutningen af 2018, og der arbejdes med andre nationale myndigheder på at øge antallet af offentliggjorte vurderinger (se følgende link: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/specific-indicators/country-assessments>).

ansatte til 2 %. Den del af stigningen eller nedgangen i købekraften, der overstiger 2 %, anvendes ni måneder senere med virkning fra den 1. april det følgende år.

En anden generel fravigelse er undtagelsesklausulen, som begrænser stigninger i købekraften for EU-ansatte i tilfælde af et økonomisk tilbageslag for EU's økonomi. I tilfælde af et forventet fald i EU's BNP i faste priser og en stigning i købekraften som målt ved den samlede specifikke indikator udsættes en del af stigningen i købekraften afhængigt af omfanget af faldet i BNP i faste priser. Såfremt EU's BNP i faste priser falder med mere end 3 %, tildeles stigningen i købekraft på grundlag af førnævnte metode, når økonomien genoprettes, dvs. når EU's BNP i faste priser er tilbage på samme niveau som før tilbageslaget (genopretningsklausulen). Hvis de endelige data fra Kommissionen om EU's BNP i faste priser adskiller sig fra de forventede tal i en sådan grad, at det påvirker anvendelsen af undtagelsesklausulen, foretages de fornødne korrektioner, herunder ajourføringer med tilbagevirkende kraft, hvad enten de er positive eller negative¹⁴.

Moderationsklausul: I perioden 2015-2021 kontrollerede Eurostat behørigt tallene for ajourføringerne i forhold til kriterierne for moderations- og undtagelsesklausulerne som fastsat i artikel 10 og 11 i bilag XI til vedtægten. Den samlede specifikke indikator overskred først den lovbestemte grænse på +2 %/-2 % i 2020, hvor den målte samlede specifikke indikator (+2,5 %) lå over den tærskel, der kræves for at udløse moderationsklausulen. I betragtning af den samtidige anvendelse af undtagelsesklausulen samme år (2020) og i overensstemmelse med artikel 10 i bilag XI til vedtægten fandt moderationsklausulen ikke anvendelse.

Undtagelsesklausul: Den årlige prognose for væksten i EU's BNP, der forelå på tidspunktet for de enkelte årlige Eurostat-rapporter, var positiv, undtagen i 2020, hvor den forventede udvikling i Unionens BNP i faste priser som følge af covid-19-pandemien var negativ (-7,4 %) ¹⁵. Undtagelsesklausulen i artikel 11, stk. 1, i bilag XI til vedtægten fandt derfor anvendelse i 2020. Da faldet i Unionens BNP var større end 3 %, blev den samlede specifikke indikator ikke anvendt til at beregne værdien af ajourføringen af vederlag og pensioner. Derfor vil den samlede specifikke indikator, der ville være blevet medregnet i den årlige ajourføring for 2020 (+2,5 %), danne grundlag for beregningen af en fremtidig ajourføring, når den kumulerede stigning i Unionens BNP i faste priser bliver positiv, jf. artikel 10 og 11, stk. 4, i bilag XI til vedtægten.

Gennemførelsen af lovbestemte generelle fravigelser af parallelitetsprincippet og mere specifikt undtagelsesklausulen i 2020 er blevet gennemført strengt, hvilket har gjort det muligt at begrænse den årlige ajourføring på grundlag af metoden i tider med økonomiske tilbageslag og dermed resulteret i nettobesparelser på EU-budgettet. På den anden side påvirkede denne anvendelse af undtagelsesklausulen den parallelle udvikling i købekraften for EU-tjenestemænd, da tjenestemænd i de nationale administrationer i stikprøven i samme periode reelt havde en højere købekraft på gennemsnitligt 2,5 %, hvilket har gjort EU mindre attraktiv siden 2020.

¹⁴ Gruppen vedrørende vedtægtens artikel 64 og 65 har besluttet, at der ved de "endelige data" fra Kommissionen om EU's BNP for et givet år forstås de data, der er tilgængelige den 30. september det følgende år. Denne præcisering blev anset for nødvendig, da BNP-data ofte revideres mange år efter referenceåret.

¹⁵ I 2021 var det endelige tal målt af Eurostat for faldet i EU's BNP i 2020 i faste priser på -5,9 %.

På samme måde viste den årlige ajourføring i 2020 effektiviteten af den automatiske moderationsklausul, som også blev indført i 2014. Hvis undtagelsesklausulen ikke var blevet udløst samtidig, ville moderationsklausulen automatisk have begrænset stigningen i den samlede specifikke indikator indtil april 2021.

Generelt kunne det konkluderes, at metodens automatik (dvs. ajourføringer af vederlag baseret på statistiske data, der har virkninger i henhold til vedtægten og uden behov for en ny retsakt) har fungeret godt siden 2014. Den automatiske metode var egnet til formålet og gjorde det muligt at tage hensyn til de økonomiske forhold og udviklingen i købekraften, samtidig med at den administrative byrde blev reduceret betydeligt sammenlignet med den årlige anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure, der blev anvendt før 2014.

3.2.5. Særlig fravigelse af det generelle princip om parallelitet

For at tage hensyn til den særligt vanskelige økonomiske og sociale situation i Unionen på daværende tidspunkt blev det som led i 2014-reformen også besluttet, at ajourføringen af vederlag og pensioner for hele personalet i EU-institutionerne, -organerne og -agenturerne ved hjælp af metoden skulle suspenderes i 2013 og 2014, og at de potentielle fordele for tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union som følge af anvendelsen af metoden ville blive opvejet af genindførelsen pr. 1. januar 2014 af et solidaritetsbidrag, der fratrækkes EU-ansattes løn med en højere sats.

3.2.5.1. Suspension af løntilpasninger i to år (2013-2014)

Som led i vedtægtsreformen i 2013 anmodede Det Europæiske Råd om, at ajourføringen af vederlag og pensioner for alle ansatte i EU-institutionerne suspenderes i to år ved hjælp af metoden. Der blev således ikke foretaget nogen ajourføring af vederlag og pensioner i 2013 og 2014¹⁶ i henhold til den klare ordlyd af vedtægten. Ifølge Den Europæiske Revisionsret genererede denne toårige fastfrysning 1,5 mia. EUR i besparelser i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020¹⁷.

Selv om anvendelsen af parallelitetsprincippet ophørte i perioden 2013-2014 som følge af suspensionen af ajourføringen, blev justeringskoefficienterne fortsat ajourført for at sikre lighed med hensyn til købekraft mellem de forskellige tjenestesteder.

3.2.5.2. Virkningen af EU's solidaritetsbidrag

Solidaritetsbidraget er et bidrag, der fratrækkes EU-ansattes vederlag, og som pr. 1. januar 2014 blev genindført med en forhøjet sats. Satsen for solidaritetsbidraget, der anvendes på beregningsgrundlaget fastsat i vedtægtens artikel 66a, stk. 3, er på 6 %. Det forhøjes til 7 % for ansatte i lønklasse AD 15, løntrin 2, og derved. I forslaget til budgettet for 2022¹⁸ forventes indtægterne fra solidaritetsbidraget at nå op på 106 mio. EUR. Bilag 15 viser udviklingen i disse indtægter siden 2012.

¹⁶ I henhold til vedtægtens artikel 65, stk. 4.

¹⁷ Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 15/2019 om gennemførelsen i Kommissionen af personalereformpakken fra 2014 — Der er opnået store besparelser, men ikke uden konsekvenser for personalet.

¹⁸ Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022 — COM (2021) 300.

3.2.5.3. Vurdering af de specifikke fravigelser af parallelitetsprincippet

Som følge af disse specifikke fravigelser oplevede EU's ansatte en væsentlig nedgang i deres reelle købekraft. I nævnte periode tabte EU-ansatte ca. 10,3% af deres købekraft som følge af den kombinerede virkning af vedtægtsreformerne i 2004 og 2013, begrænsningen af løntilpasningen og gennemførelsen af undtagelsesklausulen i 2020. I samme periode oplevede tjenestemænd i medlemsstaternes centraladministrationer en gennemsnitlig stigning i købekraften på 0,9 %¹⁹.

3.3. Det fælles indeks

Det fælles indeks måler ændringerne i leveomkostningerne i Belgien og Luxembourg for EU-tjenestemænd i forhold til fordelingen af det personale, der gør tjeneste i disse medlemsstater, som målt ved det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Belgiens vedkommende og ved forbrugerprisindekset (CPI) for Luxembourgs vedkommende, jf. artikel 1 i bilag XI til vedtægten. På grund af de specifikke forbrugsvægte, der anvendes til at aggregere det fælles indeks²⁰, kan der være forskelle mellem dets udvikling og udviklingsmønsteret for HICP i Belgien og forbrugerprisindekset i Luxembourg²¹ i et givet år.

Bilag 16 viser tidsserierne for det fælles indeks (årlig stigning fra juni til juni i forhold til det foregående år) samt oplysninger for Belgiens HICP og Luxembourgs CPI. Det gennemsnitlige fælles indeks for perioden 2015-2021 er på 101,4. Det kumulerede indeks for hele perioden frem til juni 2021 (juni 2014 = 100) er på 110,6. Til sammenligning kan det oplyses, at det gennemsnitlige HICP i Belgien i samme periode er på 101,6, og det kumulerede indeks er på 111,4. Det gennemsnitlige CPI i Luxembourg i samme periode er på 101,2, og det kumulerede indeks er på 108,8.

Som følge af indførelsen af det fælles indeks i forbindelse med reformen af personalevedtægten i 2014 gjorde en del af ajourføringen, der svarede til inflationen målt i Bruxelles og Luxembourg, det muligt at sikre overensstemmelse mellem ajourføringen af EU-ansattes vederlag og inflationen målt i Bruxelles og Luxembourg. Bilag 17 viser, at den kumulerede inflation målt i referenceperioden ville have været næsten den samme som den, der blev beregnet på grundlag af det fælles indeks²², hvis det internationale indeks for Bruxelles fortsat havde været grundlag for ajourføringen af vederlag som under den tidligere metode. Det kumulerede fælles indeks er lavere end Belgiens HICP og højere end Luxembourgs CPI.

¹⁹ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om oplysninger om indvirkningen på budgettet af den årlige ajourføring i 2021 af vederlag og pensioner til Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte og de tilhørende justeringskoefficienter — COM(2021) 729.

²⁰ I forhold til de vægte, der almindeligvis anvendes i prisstatistikker, er hovedforskellen i forbindelse med aggregeringen af det fælles indeks anvendelsen af vægte for huslejeposter, der omfatter boligejere (i stedet for udelukkende at tage lejere i betragtning).

²¹ De anførte værdier er for det samlede aggregerede indeks, og de faktiske beregninger er udført på detaljeret niveau.

²² Bemærk, at inflationen i referenceperioden var historisk lav for alle komponentdelindekser. Bemærk også, at beregningen er baseret på et forbrugsmønster alene for Belgien, og at den kan give lidt anderledes resultater, hvis den kombineres med et specifikt forbrugsmønster for Luxembourg.

4. GENNEMFØRELSE AF VEDTÆGTENS ARTIKEL 64

4.1. Princippet om lighed for købekraft mellem EU-ansatte — justeringskoefficienter

Justeringskoefficienten udmønter i praksis det generelle princip om ligebehandling, som i dette tilfælde er lighed for købekraft mellem alle ansatte i EU's institutioner, organer og agenturer uanset tjenestested. Selv om de samme lønskalaer og grundbeløb gælder for alle EU-ansatte, finder justeringskoefficienter anvendelse på ansatte på tjenestesteder uden for Bruxelles og Luxembourg, som hverken bør rammes økonomisk af højere leveomkostninger på de respektive tjenestesteder eller drage fordel af lavere leveomkostninger²³.

Justeringskoefficienten fungerer derfor som en procentvis tilpasning af lønnen med henblik på at kompensere for forskellene mellem leveomkostningerne (hvad enten disse er positive eller negative) på de respektive tjenestesteder. Anvendelsen af justeringskoefficienten er baseret på følgende formel:

$$\begin{array}{ccccccc} \text{Løn i Bruxelles} & & \text{Justerings-} & & \text{Vekselkurs} & & \text{Løn på tjenestesteder} \\ \text{(i euro)} & & \text{koefficient} & & \text{(= 1 for medlemsstater} & & \text{(i euro for} \\ & & \text{(=købekraftsparitet/} & & \text{i euroområdet)} & & \text{medlemsstater i} \\ & \text{X} & \text{vekselkurs)} & \text{X} & & \text{=} & \text{euroområdet)} \end{array}$$

Justeringskoefficienterne ajourføres mindst en gang om året med virkning fra den 1. juli²⁴.

Metoden til beregning af justeringskoefficienterne fastlægges og forbedres løbende af Eurostat i samarbejde med de nationale statistiske kontorer. For den undersøgte periode skal følgende udvikling nævnes:

- der er gennemført en mere veludviklet metode til sammenligning af omkostninger på sundheds- og uddannelsesområdet, herunder betalingsskoler, i de forskellige medlemsstater
- dataindsamlingsarbejdet er blevet tilpasset i forbindelse med brexit og covid-19-pandemiens konsekvenser
- et stigende antal organisationer er villige til at samarbejde med Eurostat²⁵ og til at anvende data fra Eurostat til forskellige formål.

²³ Ansatte, der gør tjeneste i delegationer, har i henhold til artikel 11 i bilag X mulighed for at anmode om udbetaling af deres vederlag i euro med den justeringskoefficient, der gælder i Bruxelles.

²⁴ En mellemliggende ajourføring kan eventuelt finde sted med virkning fra den 1. januar i tilfælde af en væsentlig ændring i leveomkostningerne mellem juni og december.

²⁵ Eksempelvis er de "husstandsbudgetundersøgelser", som foretages med henblik på at fastsætte forbrugsvægte, blevet fuldt ud harmoniseret med de samordnede organisationer (f.eks. OECD, Europarådet), og FN besluttede i 2015 at anvende Eurostats kildedata om justeringskoefficienter som input til at tilpasse lønningerne til deres ansatte, som arbejder i EU (ligesom Eurostat anvender FN-data mange steder uden for EU).

Tabel 18 indeholder en oversigt over justeringskoefficienterne for de enkelte tjenestesteder i EU²⁶ i perioden 2013-2021. Det fremgår af tabellen, at justeringskoefficienterne for forskellige tjenestesteder har udviklet sig forskelligt over tid. På 15 tjenestesteder er de faldet, hvorimod de er steget på 16 tjenestesteder.

Siden ikrafttrædelsen af det ændrede bilag XI til vedtægten er der blevet anvendt en ny procedure for udarbejdelse og ophævelse af justeringskoefficienter uden for hovedstaden, jf. artikel 9 i bilaget²⁷. Efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union beregnes justeringskoefficienten i Det Forenede Kongerige efter den metode, der har været gældende for tredjelande siden den 1. februar 2020²⁸.

4.2. De problematikker, som Kommissionen er stødt på med hensyn ordningen med justeringskoefficienter

4.2.1. *En opfattelse af, at justeringskoefficienterne har negativ indvirkning på købekraften og tiltrækningskraften af EU's offentlige tjeneste*

Som påpeget i 2018 i Kommissionens midtvejsrapport om gennemførelsen af bilag XI²⁹ opfattes justeringskoefficienter ofte fejlagtigt som drivkraften bag faldet i EU-tjenestemænds købekraft. Interessenter, herunder personale, personalerepræsentanter og repræsentanter for værtsstaten, stiller ofte spørgsmål til Kommissionens tjenestegrene om justeringskoefficienternes rolle og om den metode, der anvendes til at beregne dem. Dette sker navnlig i sager vedrørende ansatte, hvor der på tjenestestedet anvendes en justeringskoefficient på mindre end 100, især når den pågældende koefficient justeres nedad³⁰.

Justeringskoefficienterne har kun til formål at bevare ækvivalens i købekraften mellem tjenestemænd med tjenestested i de forskellige medlemsstater og i Bruxelles over tid. Omvendt har justeringskoefficienterne ikke til formål at opretholde købekraften på et bestemt niveau. Da købekraften for tjenestemænd i Bruxelles faldt siden 2004 (punkt 3.2.5), faldt købekraften i samme forhold for tjenestemænd på alle tjenestesteder.

²⁶ I overensstemmelse med artikel 12 og 13 i bilag X til vedtægten kan særlige koefficienter (justeringskoefficienter) også anvendes på vederlag til tjenestemænd med tjenestested uden for EU. De ajourførte værdi af disse justeringer er knyttet som bilag til de årlige rapporter fra Kommissionen om oplysninger om indvirkningen på budgettet af ajourføringerne. Eurostat har udviklet en særlig metode i samarbejde med nationale statistiske myndigheder.

²⁷ Den nævnte procedure indebærer navnlig Kommissionens vedtagelse af en delegeret retsakt efter en formel anmodning fra de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater, administrationen i en af EU-institutionerne eller repræsentanterne for EU-tjenestemænd på et bestemt tjenestested. For ansatte, der gør tjeneste i Bonn, ophørte det tyske statistiske kontor med at levere data til beregning af denne justeringskoefficient i Bonn i 2021. I mangel af oplysninger fra det relevante nationale statistiske kontor og i lyset af det meget begrænsede antal berørte ansatte er justeringskoefficienten i Bonn blevet suspenderet og siden 2021 erstattet af den justeringskoefficient, der gælder i Tyskland.

²⁸ EUT C 211/8 af 25.6.2020 og EUT C 501 af 13.12.2021.

²⁹ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bilag XI til vedtægten for tjenestemænd, særlig artikel 66a — COM(2018) 830.

³⁰ Et spørgsmål, der ofte stilles, vedrører det lokale anvendelsesområde, på grundlag af hvilket justeringskoefficienterne beregnes. Justeringskoefficienterne beregnes på grundlag af en sammenligning af leveomkostningerne i medlemsstaternes hovedstæder, undtagen i tilfælde, hvor lokale justeringskoefficienter beregnes for nogle medlemsstater, hvor lokale omkostninger afspejles (jf. sag T-618/20, FZ mod Kommissionen).

Justeringskoefficienterne er således kun det middel, hvormed justeringen gennemføres på tjenestesteder uden for Bruxelles og Luxembourg.

Ovennævnte opfattelse af justeringskoefficienterne er også fortsat et problem for så vidt angår EU-administrationens tiltrækningskraft i visse medlemsstater. En række EU-agenturer beliggende i medlemsstater, hvor der anvendes en justeringskoefficient på under 100, har i denne forbindelse meddelt Kommissionen en synlig negativ indvirkning på deres evne til at ansætte og fastholde et højt kvalificeret og geografisk afbalanceret personale. På samme måde rapporterede agenturer i medlemsstater med høje justeringskoefficienter også om lignende vanskeligheder, hvilket understreger det fald i EU-tjenestemænds nettokøbekraft, der er konstateret på mange tjenestesteder, uanset den gældende justeringskoefficient.

I denne forbindelse sikrer Kommissionen i forbindelse med hver ajourføring af justeringskoefficienterne, at andre institutioner får omfattende oplysninger om baggrunden for ajourføringen, og Kommissionen giver detaljerede forklaringer om udsvinget i de forskellige justeringskoefficienter og udviklingen i de ansattes købekraft.

4.2.2. Manglende hensyntagen til udgifter afholdt uden for tjenestestedet

I henhold til vedtægten er Eurostat og de nationale statistiske kontorer ansvarlige for at fastlægge den statistiske metode, der anvendes til beregning af justeringskoefficienterne og gennemførelsen heraf. Den eksisterende metode udviklet af Eurostat i samarbejde med de nationale statistiske kontorer er baseret på den antagelse, at tjenestemænds udgifter udelukkende afholdes på tjenestestedet. Denne tilgang er ved at blive analyseret, da de ansattes overordnede forbrugsmønstre også omfatter udgifter afholdt uden for tjenestestedet ("udgifter uden for området").

I denne forbindelse blev Eurostat og de nationale statistiske kontorer enige om, at der er behov for at ajourføre husstandsbudgetundersøgelserne for at kvantificere indvirkningen af udgifter uden for området på forbruget for EU-tjenestemænd, der gør tjeneste i andre lande. På dette grundlag drøftede statistikere i Kommissionen og medlemsstaterne forsøgsresultater. Eurostat er navnlig begyndt at undersøge muligheden for at afspejle tjenestemænds forbrugsmønstre bedre ved at medtage udgifter, der afholdes uden for tjenestestedet. Bilag 19 viser resultaterne af dette indledende arbejde og navnlig den markante effekt af medtagelsen af udgifter uden for området i EU-tjenestemænds forbrugsmønstre.

Hvad angår tjenestemænds forbrugsmønstre er der i ordningen med justeringskoefficienter fokus på bilaterale sammenligninger mellem Bruxelles og tjenestestedet, men det kunne også overvejes at tage udgifter uden for området i betragtning. Det forventes, at Eurostats igangværende eksperimentelle arbejde vedrørende udgifter uden for området vil kunne anvendes i de kommende år som et statistisk mål og kan føre til en udvikling af den anvendte statistiske metode, når statistikerne i Gruppen vedrørende vedtægtens artikel 64 og 65 når til enighed. Nogle af disse ændringer kan dog gennemføres inden for den nuværende lovramme.

4.2.3. Leveomkostningerne i Luxembourg

Ved sidste reform af vedtægten i 2014 bibeholdt Europa-Parlamentet og Rådet den etablerede lovgivningsmæssige løsning, hvorved ingen justeringskoefficient anvendes på vederlag til tjenestemænd i Bruxelles og Luxembourg på grund af disse tjenestesteders særlige referencerolle som hovedsæde og hjemsted for de fleste af institutionerne. Europa-

Parlamentet og Rådet besluttede samtidig at tage behørigt højde for inflationen i Luxembourg ved at oprette det fælles indeks.

En række interessenter og visse personalerepræsentanter har påpeget, at der ikke anvendes en justeringskoefficient i Luxembourg i henhold til vedtægten. I denne forbindelse bestilte Kommissionen efter midtvejsrapporten om gennemførelsen af bilag XI³¹ en undersøgelse af leveomkostningerne i Luxembourg for at vurdere, om den lovgivningsmæssige løsning i vedtægten fortsat var egnet til formålet. Kommissionen indgik kontrakt med AIRINC om at gennemføre undersøgelsen.

Ifølge AIRINC kostede en bolig i Luxembourg i 2019 ca. 53 % mere end i Bruxelles. Husleje har været den vigtigste drivkraft bag den faldende købekraft for tjenestemænd, der arbejder og bor i Luxembourg, sammenlignet med tjenestemænd, der arbejder og bor i Bruxelles.

AIRINC konkluderede imidlertid, at ganske særlige forhold gør sig gældende for Luxembourg, hvor tusindvis af de ansatte i EU-institutionerne bor i grænseregioner, hvor leveomkostningerne er betydeligt lavere end i Bruxelles. Disse tjenestemænd bor stadig i en sådan afstand fra tjenestestedet, at de ikke hindres i udførelsen af deres arbejde³². Som følge af de særlige geografiske forhold i Luxembourg vil der ved indførelsen af en justeringskoefficient, som beregnes på grundlag af de omkostninger, der er konstateret i Luxembourg, muligvis ikke blive taget fuldt ud højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for Luxembourg som tjenestested i EU³³.

Hertil kommer, at blandt de 80 poster, som Eurostat anvender til at sammenligne forskellene mellem tjenestesteder, er bolig den vigtigste post, og leveomkostningerne i Luxembourg er klart højere end i Bruxelles³⁴.

Desuden kan nogle ansatte have købt deres bolig på et tidspunkt, hvor boligudgifterne i Luxembourg var lavere eller de samme som i Bruxelles, og de kan have draget fordel af de stigende priser på fast ejendom i forhold til nyankomne/eksisterende personale, som ikke har købt fast ejendom på et tidligere tidspunkt³⁵.

Det vurderes derfor, at indførelsen af en justeringskoefficient på nuværende tidspunkt ikke kan bidrage til at sikre lighed for købekraft mellem EU-ansatte. Desuden kan indførelsen af en justeringskoefficient udelukkende på grundlag af et divergerende prisniveau/en divergerende udviklingstendens for en enkelt komponent indføre et element af ustabilitet, hvis prisniveauet/udviklingstendensen for den enkelte komponent på et senere tidspunkt ikke længere afviger.

³¹ COM(2018) 830.

³² Dette krav er fastsat i vedtægtens artikel 20.

³³

https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/study_on_the_cost_of_living_for_eu_staff_posted_in_luxembourg_-_final_report_v26-09-2019_0_0.pdf.

³⁴ Da den langvarige udvikling i EU med historisk lav inflation er ved at vende, og økonomierne i Luxembourg og Belgien fortsat er i vækst, synes der at være tegn på forskelle for visse andre varer og tjenesteydelser såsom sundhedspleje, uddannelse, møbler, alkoholholdige drikkevarer og tobak.

³⁵ Dette kan formentlig være tilfældet på andre tjenestesteder, men i langt mere begrænset omfang som følge af det store antal ansatte.

I denne forbindelse vurderer Kommissionen i øjeblikket sammen med andre berørte institutioner en række foranstaltninger, der muliggør en effektiv håndtering af de høje boligudgifter, som nogle af de ansatte, der bor i Luxembourg, har. Sådanne foranstaltninger vil gøre det muligt at tage højde for de særlige forhold i Luxembourg og navnlig for situationen for EU-ansatte, der er ansat i Luxembourg, men bor i nabolande.

En arbejdsgruppe med repræsentanter for EU-institutionernes forvaltninger med personale i Luxembourg drøfter i øjeblikket mulighederne for at tackle de udfordringer, som det mest sårbare personale, der er ansat og bor i Luxembourg, står over for³⁶.

Sideløbende hermed ser Kommissionen nærmere på den metodologiske udvikling vedrørende udgifter uden for området, der også kan indgå i overvejelserne om indførelsen af en justeringskoefficient for Luxembourg.

En vurdering af indvirkningen af den målrettede sociale foranstaltning på Luxembourgs tiltrækningskraft som tjenestested samt det statistiske arbejde vedrørende udgifter uden for området bør indgå i overvejelserne om en mulig udvikling af den nuværende retlige ramme for at styrke ligheden for købekraft mellem EU-ansatte.

5. KONKLUSIONER

I henhold til artikel 15, stk. 3, i bilag XI til vedtægten finder metoden og artikel 66a i vedtægten fortsat anvendelse efter 2023, så længe Europa-Parlamentet og Rådet ikke har vedtaget en forordning på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Siden 2014 har Kommissionen konstateret, at deltagelsen i EPSO-udvælgelsesprøver for generalister ikke har samme tiltrækningskraft i alle medlemsstater, hvilket har medført geografiske skævheder i personalesammensætningen i Kommissionen. I samme periode opvejede udviklingen i vederlaget til EU-tjenestemænd (+3,4) kun halvdelen af ændringerne i købekraften for vederlaget til nationale tjenestemænd i centraladministrationerne (+6,5).

Den automatiske metode i bilag XI til vedtægten:

- gjorde ende på tidligere interinstitutionelle spændinger og retssager og blev fortsat løbende kontrolleret af Europa-Parlamentet og Rådet via Kommissionens årlige rapporter
- viste sig at være effektiv, herunder i 2020, hvor den automatiske gennemførelse af undtagelsesklausulen begrænsede lønstigninger i en tid med økonomisk afmatning og resulterede i nettobesparelser på EU-budgettet
- resulterede i moderate lønstigninger og forhindrede — fra 2015 — de ansatte i at tabe yderligere købekraft ved at sikre en kumuleret årlig ajourføring (114,3), der lå tæt på den kumulerede årlige inflation målt ved det fælles indeks for Bruxelles og Luxembourg (110,6)
- resulterede i et fald i EU-ansattes købekraft på 0,2 % i 2021

³⁶ En foranstaltning af social art kan vedtages i henhold til vedtægtens artikel 1, litra e), og begrænses til tjenestemænd i de laveste lønklasser under behørig hensyntagen til deres individuelle situation.

- sikre de EU-ansattes fortsatte bidrag til konsolideringen af de offentlige finanser i Unionen ved at genindføre et solidaritetsbidrag med en højere sats
- stod sin prøve i forbindelse med den juridiske kontrol ved de europæiske domstole i de få individuelle sager anlagt desangående og forhindrede sociale spændinger, da der ikke var større strejker i institutionerne i denne periode.

Derfor mener Kommissionen på nuværende tidspunkt, at det er nødvendigt at evaluere mulige metodologiske forbedringer af ordningen med justeringskoefficienter og at vurdere muligheden for at udvide den stikprøve af medlemsstater, der anvendes til beregning af den samlede specifikke indikator, inden den forelægger et forslag om ændring af bilag XI til vedtægten.

I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i bilag XI til vedtægten vil Kommissionen derfor anvende den nuværende metode midlertidigt efter 2023 og samtidig sikre fortsat årlig rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet om oplysninger om indvirkningen på budgettet af vederlag og pensioner.

BILAG

Bilag 1: EPSO's ikke-sproglige AD-udvælgelsesprøver (alle profiler) efter offentliggørelsesår

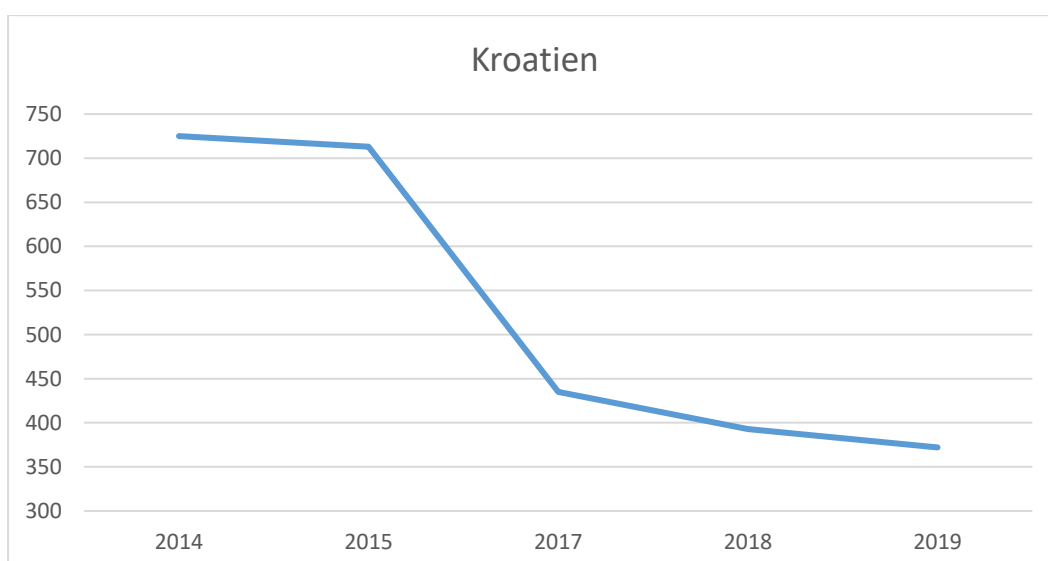
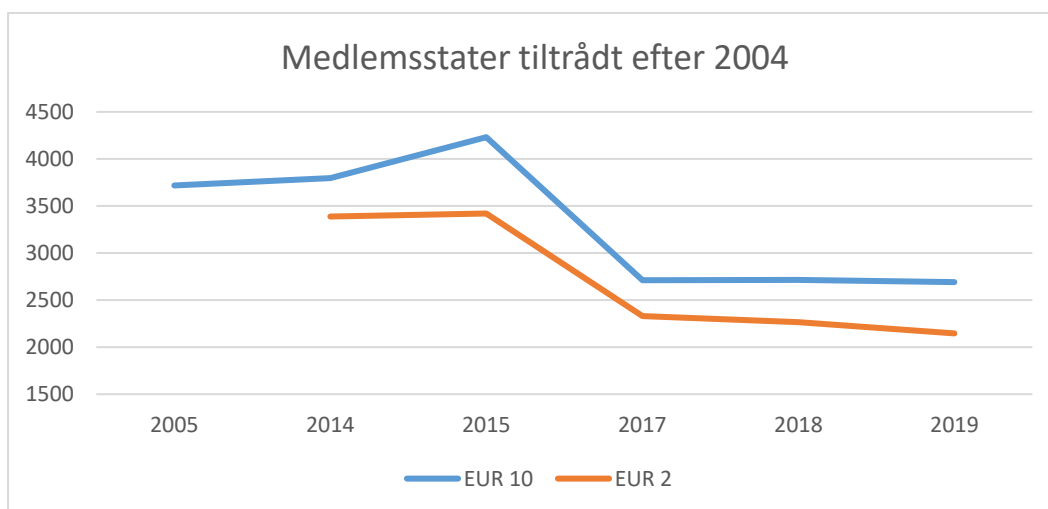
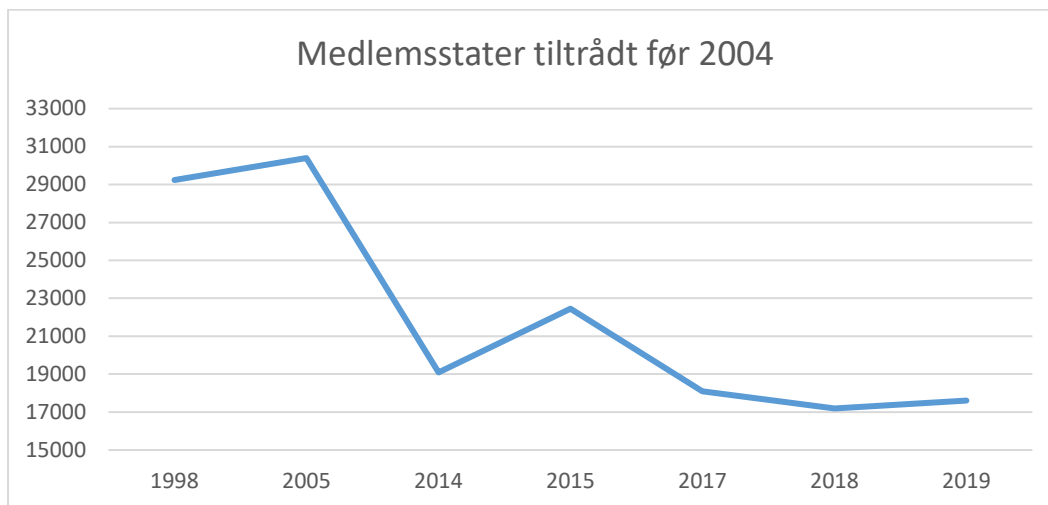
AD	Ønsket antal beståede ansøgere	Antal beståede ansøgere	Opfyldelse af behov
2013	474	457	96%
2014	340	359	106 %
2015	375	383	102 %
2016	351	361	103 %
2017	290	313	108 %
2018	423	435	103 %
2019	585	591	101 %

Bilag 2: Antal deltagere i almindelige udvælgelsesprøver for generalister på AD-niveau (Kilde: EPSO)

	1998	September 2005	Marts 2010	Marts 2014	Marts 2015	Marts 2017	Marts 2018	Marts 2019	Gns. 2017-19 mod gns. 1998-05	Gns. 2014-15 mod gns. 1998-05	Gns. 2017-19 mod gns. 2014-15
AT	755	1162	259	397	453	376	471	373	-58 %	-56 %	-4 %
BE	2735	3905	1745	2036	2111	1635	1537	1423	-54 %	-38 %	-26 %
DK	531	1179	130	273	233	153	161	169	-81 %	-70 %	-36 %
FI	795	538	298	258	265	304	223	330	-57 %	-61 %	9 %
FR	3647	4745	1696	2015	2176	1668	1643	1623	-61 %	-50 %	-22 %
DE	2836	3573	1418	1947	2115	1473	1521	1464	-54 %	-37 %	-27 %
EL	1075	873	1381	1812	2146	2533	2164	1844	124 %	103 %	10 %
IE	425	279	153	182	172	167	176	191	-49 %	-50 %	1 %
IT	8918	7212	3676	4608	6982	5071	4712	5331	-38 %	-28 %	-13 %
LU	106	92	33	42	70	56	54	67	-40 %	-43 %	5 %
NL	662	750	252	584	530	602	642	622	-12 %	-21 %	12 %
PT	1098	1746	556	1083	1133	736	629	595	-54 %	-22 %	-41 %
ES	4335	3397	1786	3602	3818	3108	3050	3356	-18 %	-4 %	-15 %
SE	1314	943	276	248	253	221	208	211	-81 %	-78 %	-15 %
14 EUR	29232	30394	13659	19087	22457	18103	17191	17599	-41 %	-30 %	-15 %
CY		189	84	117	157	123	143	143			0 %
CZ		420	319	283	348	214	235	404			-10 %
EE		105	140	234	279	111	92	91			-62 %
HU		667	572	747	673	459	442	380			-40 %
LV		145	247	193	197	128	146	118			-33 %
LT		342	447	377	468	290	302	267			-32 %
MT		174	79	91	100	70	78	74			-23 %
PL		1097	1086	1146	1300	855	838	778			-33 %
SK		378	454	370	391	259	243	274			-32 %
SI		201	209	237	318	201	196	162			-33 %
10 EUR	29232	3718	3637	3795	4231	2710	2715	2691			-33 %
BG			1078	1065	1142	773	734	656			-35 %
RO			2332	2323	2278	1558	1530	1490			-34 %
2 EUR			3410	3388	3420	2331	2264	2146			-34 %
HR				725	713	435	393	372			-44 %

Udvælgelsesprøven i marts 2010 blev påvirket af særlige omstændigheder og blev først afholdt i 2013. Den tages derfor ikke i betragtning i forbindelse med sammenligningen.

Bilag 3: Antal deltagere i almindelige udvælgelsesprøver for generalister på administratorniveau (efter klynge)

Bilag 4: Ansøgninger til EU-udvælgelsesprøver efter nationalitet

Udvælgelsesprøver 2013-2019	Ansøgninger (antal)	Ansøgninger pr. mio. indbyggere	Ansøgninger (andel)	Befolkning (andel)	Vejledende sats	Ansøgninger vs. Befolkning	Ansøgninger vs. Vejledende sats
EL	19847	1851	8,7 %	2,4 %	3,1 %	362 %	281 %
CY	1278	1459	0,6 %	0,2 %	0,8 %	286 %	72 %
BE	16314	1423	7,1 %	2,6 %	3,1 %	279 %	229 %
MT	676	1370	0,3 %	0,1 %	0,6 %	268 %	46 %
BG	8722	1246	3,8 %	1,6 %	2,4 %	244 %	158 %
LT	3235	1158	1,4 %	0,6 %	1,5 %	227 %	95 %
HR	4185	1027	1,8 %	0,9 %	1,6 %	201 %	116 %
EE	1304	984	0,6 %	0,3 %	0,8 %	193 %	71 %
RO	18236	940	8,0 %	4,3 %	4,5 %	184 %	177 %
SI	1927	926	0,8 %	0,5 %	1,0 %	181 %	88 %
LU	524	856	0,2 %	0,1 %	0,8 %	168 %	31 %
LV	1577	821	0,7 %	0,4 %	1,0 %	161 %	72 %
PT	8397	817	3,7 %	2,3 %	3,1 %	160 %	120 %
IT	47460	777	20,8 %	13,6 %	11,2 %	152 %	186 %
ES	29352	625	12,8 %	10,5 %	8,9 %	122 %	144 %
SK	2963	544	1,3 %	1,2 %	1,8 %	106 %	73 %
HU	4862	498	2,1 %	2,2 %	3,0 %	97 %	71 %
FI	2402	436	1,1 %	1,2 %	1,8 %	85 %	59 %
AT	3296	373	1,4 %	2,0 %	2,6 %	73 %	56 %
IE	1656	338	0,7 %	1,1 %	1,6 %	66 %	45 %
FR	17009	254	7,4 %	15,0 %	11,6 %	50 %	64 %
DK	1459	252	0,6 %	1,3 %	1,8 %	49 %	36 %
NL	4338	249	1,9 %	3,9 %	3,9 %	49 %	49 %
CZ	2539	241	1,1 %	2,4 %	3,1 %	47 %	36 %
PL	9025	238	3,9 %	8,5 %	8,2 %	47 %	48 %
SE	1880	184	0,8 %	2,3 %	2,7 %	36 %	30 %
DE	14057	169	6,2 %	18,5 %	13,8 %	33 %	45 %

Bilag 5: Sammenhæng mellem EU-institutionernes tiltrækningskraft og forskellige makroøkonomiske og socioøkonomiske faktorer, herunder vederlag

Korrelationskoefficienten er et mål for lineær korrelation mellem to datasæt. Det er forholdet mellem to variabelers kovarians og resultatet af deres standardafvigelser. Der er således i det væsentlige tale om en normaliseret måling af kovariansen, således at resultatet altid har en værdi på mellem -1 og 1. Ethvert tal mellem -0,7 og -1 eller mellem 0,7 og 1 betragtes — i denne rapport — som udtryk for en stærk korrelation.

Nogle af de medlemsstater, der indgik i analysen, blev udelukket, da medtagelsen heraf ville have bragt korrelationernes statistiske forsvarlighed i fare af følgende årsager. Belgien blev udelukket, da overrepræsentationen af belgiske statsborgere blandt EPSO-ansøgere er knyttet til Bruxelles' status som hjemsted for flere EU-institutioner. Cypren, Luxembourg og Malta blev udelukket, da analysen af andelen af kandidater til EU-udvælgelsesprøver i forhold til den nationale befolkning ikke er statistisk velfunderet i lyset af deres lille befolkningstal. Ungarn, Slovakiet og Finland blev udelukket, da deres deltagelsesniveau (sammenligning af deltagelsesniveauet med procentdelen af EU's befolkning) ligger på mellem 80 % og 120 % målt over syv år og derfor er tæt på målet.

Bilag 5.1: Sammenhæng mellem nettoindkomst og deltagelse i EU-udvælgelsesprøver — Eurostats database

Tallene for den årlige nettoindkomst i medlemsstaterne, dvs. den "nettoløn, der hentes hjem", er hentet fra Eurostats database og beregnes som bruttoindkomst minus indkomstskat og bidrag til sociale ordninger plus familietillæg. I analysen er der fokus på den årlige nettoindkomst i 2019 i medlemsstaterne. Nettoindkomsten beregnes på grundlag af fire undersøgelser, der er gennemført i både den private og den offentlige sektor. For at opveje virkningen af forskelle i prisniveauer mellem medlemsstaterne blev der anvendt købekraftspariteter til at udtrykke indkomsten i købekraftsstandarter i overensstemmelse med Eurostats standardmetode. Da EU-institutionerne ønsker at tiltrække både enlige kandidater og kandidater med familie, blev der anvendt to forskellige datasæt, som afspejler to forskellige situationer. Først en enlig uden børn, der tjener 167 % af gennemsnitsindkomsten, og dernæst et par med to børn, der begge tjener 100 % af gennemsnitsindkomsten.

Medlemsstater	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	LV	LT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SE
Andel af kandidater i forhold til andel af befolkningen	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Underrepræsenteret = -1 Overrepræsenteret = 1	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1

Nettoindkomst i 2019 for en enlig uden børn, der tjener 167 % af gennemsnitsindkomsten (i KKS). BG = 1	1	2,12	2,40	2,03	2,00	1,09	1,02	1,20	2,49	2,30	1,28	1,15	1,26	1,98
Korrelation	-0,96													
Nettoindkomst i 2019 for et par med to børn, der begge tjener 100 % af gennemsnitsindkomsten (i KKS). BG = 1	1	2,43	2,80	2,44	2,29	1,29	1,12	1,32	2,99	2,79	1,46	1,18	1,44	2,41
Korrelation	-0,96													

Bilag 5.3: Sammenhæng mellem arbejdsløshedsniveauer og deltagelse i EU-udvælgelsesprøver — Eurostats database

I dette bilag vurderes det, om den økonomiske situation i medlemsstaterne til en vis grad er afgørende for viljen til at arbejde i et andet land og for EU-institutionerne. En makroøkonomisk indikator, der kan påvirke dette valg, er arbejdsløshedsprocenten, som Eurostat også har oplyst. For at matche EPSO-ansøgerne i demografisk henseende medtoges kun arbejdsløse mellem 25 og 49 år i andet kvartal af 2019 i analysen.

Medlemsstater	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	LV	LT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SE
Andel af kandidater i forhold til andel af befolkningen	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Underrepræsenteret = -1 Overrepræsenteret = 1	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1
Arbejdsløshedsniveau	4,3 %	1,8 %	4,8 %	3,2 %	4,0 %	4,2 %	17,6 %	12,7 %	7,5 %	6,9 %	10,5 %	6,1 %	6,0 %	2,5 %	4,5 %	2,9 %	5,3 %	3,2 %	3,9 %	5,3 %

Korrelation	0,43
-------------	------

Bilag 5.4: Sammenhæng mellem opfattelsen af den nationale beskæftigelsessituation og deltagelse i EU-udvælgelsesprøver — Eurobarometer 2019

Et af de mere end 200 spørgsmål i Eurobarometerundersøgelsen³⁷ vedrører borgernes opfattelse af beskæftigelsessituationen i deres land.

Medlemsstater	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	LV	LT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SE
Andel af kandidater i forhold til andel af befolkningen	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Underrepræsenteret = -1 Overrepræsenteret = 1	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1
Procentdel af befolkningen, der mener, at beskæftigelsessituationen i deres land er god	28 %	80 %	90 %	73 %	60 %	65 %	7 %	13 %	22 %	24 %	14 %	37 %	45 %	85 %	66 %	65 %	38 %	38 %	45 %	65 %
Korrelation	-0,73																			

³⁷ Eurobarometerundersøgelsen er en række undersøgelser, der anvendes af EU-institutionerne til at overvåge den offentlige mening om forskellige emner. I forbindelse med denne undersøgelse er dataene hentet fra Standard Eurobarometer 92, der blev gennemført i alle EU's medlemsstater i slutningen af 2019.

Bilag 5.5: Sammenhæng mellem opfattelsen af EU og deltagelse i EU-udvælgelsesprøver — Eurobarometer 2019

Mange spørgsmål i Eurobarometerundersøgelsen vedrører borgernes opfattelse af Den Europæiske Union som helhed og af EU-institutionerne i særdeleshed. Selv om EPSO-ansøgerne ikke nødvendigvis er repræsentative for EU-borgerne (navnlig med hensyn til aldersgrupper), kan det tænkes, at borgere i medlemsstater, der bakker mest op om det europæiske projekt, er mest tilbøjelige til at ansøge om at deltage i EU-udvælgelsesprøver.

Medlemsstater	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	LV	LT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SE
Andel af kandidater i forhold til andel af befolkningen	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Underrepræsenteret = -1 Overrepræsenteret = 1	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1
Procentdel af befolkningen, der har en positiv opfattelse af EU	61 %	31 %	55 %	50 %	49 %	63 %	31 %	39 %	36 %	41 %	33 %	42 %	50 %	43 %	38 %	50 %	59 %	52 %	44 %	50 %
Korrelation	-0,04																			

Bilag 5.6: Sammenhæng mellem personlige økonomiske udsigter og deltagelse i EU-udvælgelsesprøver — Eurobarometer 2019

I Eurobarometerundersøgelsen anmodes borgerne om at beskrive deres forventninger til husstandens økonomiske situation i det følgende år. Forventningerne til den personlige økonomiske situation afhænger af de globale beskæftigelsesudsigter samt af personlige overvejelser vedrørende det forventede lønniveau, jobstabilitet osv.

Medlemsstater	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	LV	LT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SE
Andel af kandidater i forhold til andel af befolkningen	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %

Bilag 6: Udviklingen i stikprøven af medlemsstater og deres respektive vægt (2014 = 100)

	BE	DE	ES	FR	IT	LU	NL	AT	PL	SE	UK	EU 11
2014	2,6	19,6	8,2	14,1	11,8	0,3	4,5	2,2	5,0	2,4	13,8	84,5
2015	2,6	19,9	8,2	13,9	11,5	0,3	4,3	2,2	5,1	2,4	14,0	84,4
2016	2,6	19,7	8,2	13,8	11,3	0,3	4,3	2,2	5,2	2,4	14,0	84,0
2017	2,6	19,9	8,3	13,7	11,5	0,3	4,2	2,2	5,1	2,4	13,8	84,0
2018	2,6	19,9	8,3	13,5	11,4	0,3	4,3	2,2	5,2	2,4	13,7	83,8
2019	2,6	19,8	8,2	13,5	11,3	0,3	4,3	2,2	5,3	2,4	13,6	83,5
2020	2,6	19,4	8,2	13,8	11,1	0,3	4,3	2,2	5,4	2,4	13,5	83,2
2021	3,0	22,5	9,1	15,7	12,4	0,4	5,2	2,5	6,5	2,8		80,1

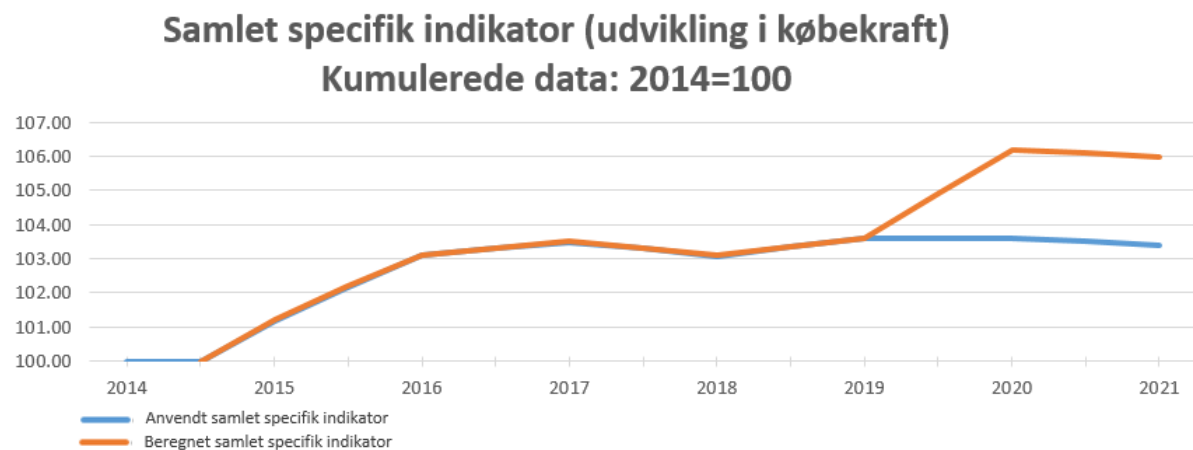
Bilag 7: Årlige specifikke indikatorer for medlemsstater i stikprøven (2014 = 100)

	[1] BE	[2] DE	[3] ES	[4] FR	[5] IT	[6] LU	[7] NL	[8] AT	[9] PL	[10] SE	[11] UK
2015	99.6	102.9	101.2	100.3	100.4	101.2	100.7	100.7	101.7	101.9	100.5
2016	101.2	100.8	105.9	100.1	100.2	99.2	106.2	104.3	107.7	102.9	100.6
2017	100.5	102.2	99.3	101.5	99.5	102.3	97.5	99.1	101.7	98.6	98.8
2018	99.2	100.7	96.8	97.6	102.4	98.6	101.3	99.6	99.2	100.6	98.7
2019	102.1	101.3	102.3	99.1	99.5	101.5	100.8	100.9	98.5	102.2	100.6
2020	101.6	101.5	102.5	100.1	104.3	102.2	102.3	105.7	107.2	101.2	103.2
2021	97.7	100.1	99.5	99.2	98.7	96.7	100.2	99.1	103.8	100.0	:
Simpelt gennemsnit	100.3	101.4	101.1	99.7	100.7	100.2	101.3	101.3	102.8	101.1	100.4

Bilag 8: Kumulerede årlige specifikke indikatorer for medlemsstater i stikprøven (2014 = 100)

	[1] BE	[2] DE	[3] ES	[4] FR	[5] IT	[6] LU	[7] NL	[8] AT	[9] PL	[10] SE	[11] UK
2015	99,6	102,9	101,2	100,3	100,4	101,2	100,7	100,7	101,7	101,9	100,5
2016	100,8	103,7	107,2	100,4	100,6	100,4	106,9	105,0	109,5	104,9	101,1
2017	101,3	106,0	106,4	101,9	100,1	102,7	104,2	104,1	111,4	103,4	99,9
2018	100,5	106,7	103,0	99,5	102,5	101,3	105,6	103,7	110,5	104,0	98,6
2019	102,6	108,1	105,4	98,6	102,0	102,8	106,4	104,6	108,8	106,3	99,2
2020	104,2	109,7	108,0	98,7	106,4	105,1	108,8	110,6	116,6	107,6	102,4
2021	101,8	109,8	107,5	97,9	105,0	101,6	109,0	109,6	121,0	107,6	:

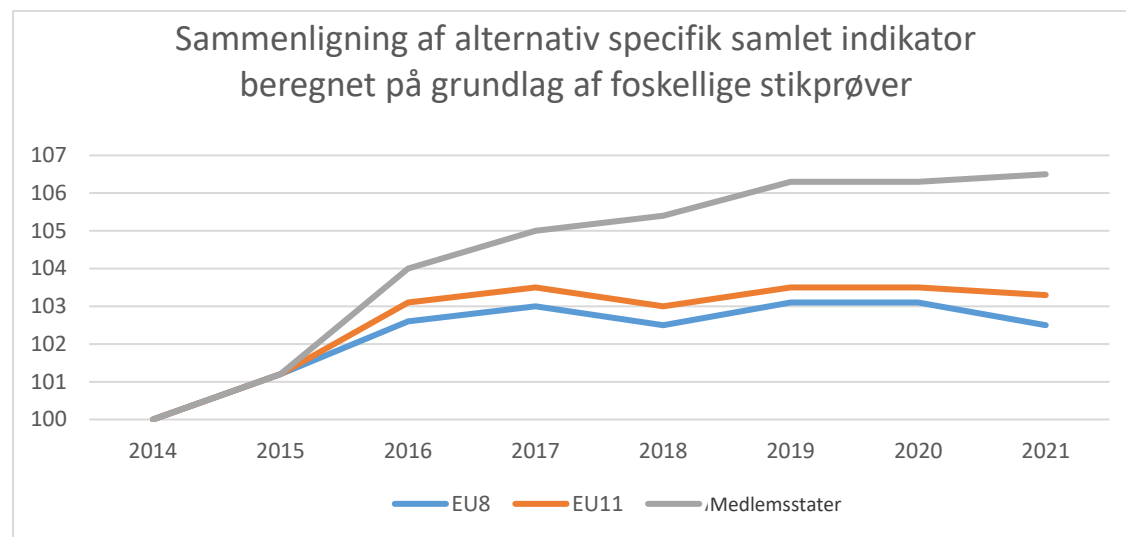
Bilag 9: Beregnet og anvendt samlet specifik indikator

Bilag 10: Samlet specifik indikator, fælles indeks og årlig ajourføring (2014 = 100)

	Samlet specifik indikator	Kumuleret 2014 = 100	Fælles indeks	Kumuleret 2014 = 100	Årlig ajourføring	Kumuleret 2014 = 100
2015	101,2	101,2	101,2	101,2	102,4	102,4
2016	101,9	103,1	101,4	102,6	103,3	105,8
2017	100,4	103,5	101,1	103,7	101,5	107,4
2018	99,6	103,1	102,1	105,9	101,7	109,2
2019	100,5	103,6	101,5	107,5	102,0	111,4
2020	102,5	103,6	100,7	108,3	100,7	112,2
2021	99,8	103,4	102,1	110,6	101,9	114,3

Bilag 11: Sammenligning af alternativ samlet specifik indikator beregnet på grundlag af forskellige stikprøver

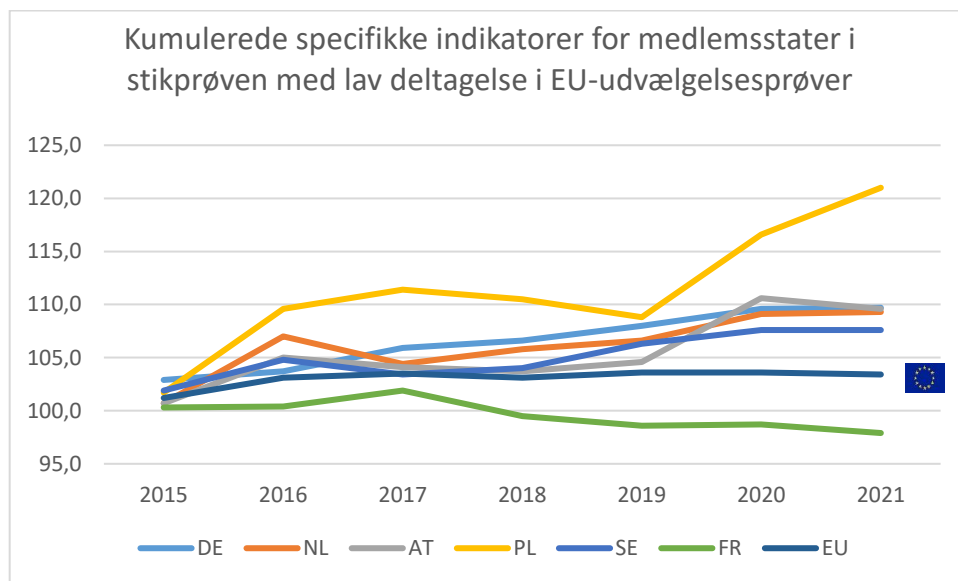
Bilag 12: Årlige specifikke indikatorer for alle medlemsstater (2014 = 100)

	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	[11]	[12]	[13]	[14]	[15]	[16]	[17]	[18]	[19]	[20]	[21]	[22]	[23]	[24]	[25]	[26]	[27]	[28]
	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
2015	99,6	101,8	101,2	99,7	102,9	105,4	100,9	101,1	101,2	100,3	99,9	100,4	102,1	108,8	102,4	101,2	100,6	101,1	100,7	100,7	101,7	96,7	104,7	100,8	101,0	100,0	101,9	100,5
2016	101,2	105,9	134,9	100,7	100,8	113,3	103,6	100,0	105,9	100,1	102,3	100,2	102,0	106,3	102,7	99,2	101,9	101,8	106,2	104,3	107,7	101,9	111,9	101,9	108,5	100,3	102,9	100,6
2017	100,5	102,5	106,9	101,0	102,2	98,7	103,7	99,1	99,3	101,5	102,4	99,5	100,3	95,0	99,3	102,3	109,1	101,1	97,5	99,1	101,7	101,0	111,0	100,5	109,2	99,1	98,6	98,8
2018	99,2	117,3	110,7	102,0	100,7	100,5	102,7	98,9	96,8	97,6	108,7	102,4	100,0	103,7	100,2	98,6	100,5	102,2	101,3	99,6	99,2	99,2	109,2	98,6	113,5	99,9	100,6	98,7
2019	102,1	104,3	97,9	100,5	101,3	108,5	99,9	100,1	102,3	99,1	102,5	99,5	101,2	100,7	113,6	101,5	97,4	100,9	100,8	100,9	98,5	99,8	108,3	102,0	112,3	102,7	102,2	100,6
2020	101,6	104,7	99,5	101,7	101,5	102,1	102,2	102,9	102,5	100,1	104,7	104,3	103,2	104,1	107,3	102,2	102,1	102,0	102,3	105,7	107,2	100,2	98,1	105,4	115,0	101,1	101,2	103,2
2021	97,7	110,4	106,2	99,6	100,1	112,5	100,3	99,4	99,5	99,2	102,3	98,7	99,3	100,8	100,7	96,7	101,7	105,0	100,2	99,1	103,8	101,2	98,1	98,9	106,2	100,6	100,0	:

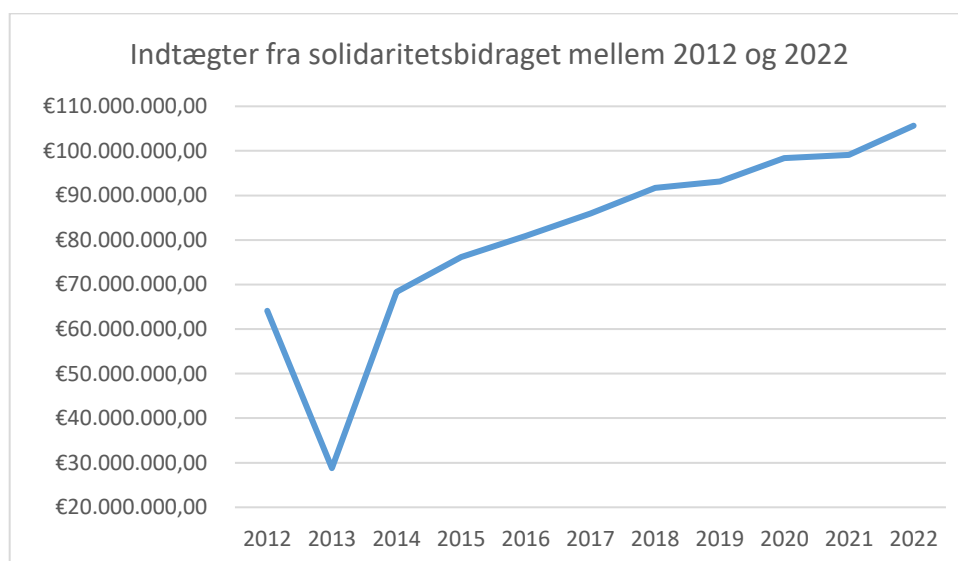
Bilag 13: Kumulerede årlige specifikke indikatorer for alle medlemsstater (2014 = 100)

	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	[11]	[12]	[13]	[14]	[15]	[16]	[17]	[18]	[19]	[20]	[21]	[22]	[23]	[24]	[25]	[26]	[27]	[28]
	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
2015	99,6	101,8	101,2	99,7	102,9	105,4	100,9	101,1	101,2	100,3	99,9	100,4	102,1	108,8	102,4	101,2	100,6	101,1	100,7	100,7	101,7	96,7	104,7	100,8	101,0	100,0	101,9	100,5
2016	100,8	107,8	136,5	100,4	103,7	119,4	104,5	101,1	107,2	100,4	102,2	100,6	104,1	115,7	105,2	100,4	102,5	102,9	106,9	105,0	109,5	98,5	117,2	102,7	109,6	100,3	104,9	101,1
2017	101,3	110,5	145,9	101,4	106,0	117,8	108,4	100,2	106,4	101,9	104,7	100,1	104,4	109,9	104,5	102,7	111,8	104,0	104,2	104,1	111,4	99,5	130,1	103,2	119,7	99,4	103,4	99,9
2018	100,5	129,6	161,5	103,4	106,7	118,4	111,3	99,1	103,0	99,5	113,8	102,5	104,4	114,0	104,7	101,3	112,4	106,3	105,6	103,7	110,5	98,7	142,1	101,8	135,9	99,3	104,0	98,6
2019	102,6	135,2	158,1	103,9	108,1	128,5	111,2	99,2	105,4	98,6	116,6	102,0	105,7	114,8	118,9	102,8	109,5	107,3	106,4	104,6	108,8	98,5	153,9	103,8	152,6	102,0	106,3	99,2
2020	104,2	141,6	157,3	105,7	109,7	131,2	113,6	102,1	108,0	98,7	122,1	106,4	109,1	119,5	127,6	105,1	111,8	109,4	108,8	110,6	116,6	98,7	151,0	109,4	175,5	103,1	107,6	102,4
2021	101,8	156,3	167,1	105,3	109,8	147,6	113,9	101,5	107,5	97,9	124,9	105,0	108,3	120,5	128,5	101,6	113,7	114,9	109,0	109,6	121,0	99,9	148,1	108,2	186,4	103,7	107,6	:

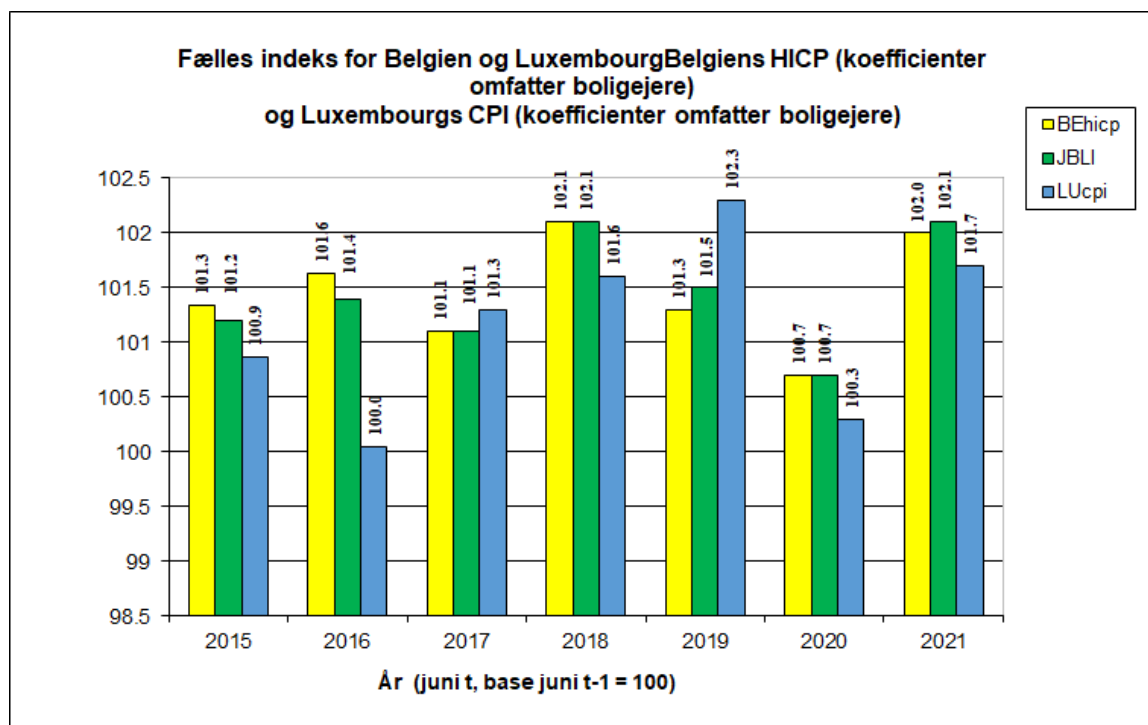
Bilag 14: Kumulerede specifikke indikatorer for medlemsstater i stikprøven med lav deltagelse i EU-udvælgelsesprøver

Bilag 15: Indtægter fra solidaritetsbidraget mellem 2012 og 2022

Bilag 16: Fælles indeks for Belgien og Luxembourg, Belgiens HICP og Luxembourgs CPI

Bilag 17: Udviklingen i leveomkostningerne i Bruxelles (internationalt indeks for Bruxelles)

År	Mål for stigning i leveomkostninger i Bruxelles*. Juni t	
	Juni t-1 = 100	Kumuleret Juni 2014 = 100
2015	101.2	102.1
2016	101.4	102.6
2017	101.1	103.7
2018	102.1	105.9
2019	101.5	107.5
2020	100.7	108.3
2021	102.1	110.5

Bilag 18: Udviklingen af justeringskoefficienterne

Sted	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
BE/LU	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100	100.0	100.0	100.0
BG	58.4	57.5	55.1	52.1	51.1	53.4	55.2	57.5	59.1	61.7
CZ	80.6	80.0	75.0	73.4	73.2	78.3	83	85.5	85.2	88.1
DK	135.3	134.8	133.0	131.8	133.1	133.9	131.9	129.3	131.3	134.2
DE	95.8	96.8	97.2	96.6	96.1	97.5	99.3	99.4	101.9	101.4
Karlsruhe	93.8	92.8	95.0	93.8	93.0	94.6	96.7	96.5	98.0	96.9
München	106.4	108.2	107.7	106.0	105.5	107.5	110	110.3	113.9	113.4
Bonn	94.1	94.9	94.6	93.4	92.6	93.9	95.6	95.1	95.8	
EE	77.6	78.9	78.6	78.0	77.6	80.3	82.2	83.3	82.3	86.3
IE	110.6	113.0	115.9	116.6	118.3	119.8	117.7	119.2	129.0	133.6
EL	90.5	91.2	86.8	79.9	79.3	79.9	81.8	81.8	81.4	85.2
ES	97.1	96.3	94.5	90.2	88.1	88.7	91.7	91.6	94.2	96.3
FR	117.7	117.4	116.8	114.6	113.8	114.8	116.7	117.7	120.5	119.9
HR		80.0	77.6	74.6	73.5	74.9	76.4	75.9	75.8	78.3
IT	104.2	104.4	100.4	99.4	97.9	97.3	96.5	95.2	95.0	95.2
Varese	93.4	92.8	93.1	92.2	90.4	90.9	90.9	90.0	90.7	91.2
CY	84.1	83.7	81.2	77.3	74.3	74.4	77.9	78.9	78.2	82.2
LV	77.6	76.1	76.5	74.2	73.0	74.9	77.6	78.6	77.5	80.0
LT	71.5	71.9	71.4	69.0	69.7	74.3	73.6	75.1	76.6	80.1
HU	78.3	76.1	71.4	69.0	70.0	74.5	71.9	75.3	71.9	76.1
MT	83.3	84.4	83.4	84.5	85.7	86.5	90.2	92.0	94.7	94.0
NL	105.3	108.9	107.8	107.8	108.0	108.3	109.9	111.5	113.9	111.4
AT	106.4	108.3	107.2	105.9	104.7	106.3	106.3	106.0	107.9	109.6
PL	74.2	73.0	74.1	71.8	66.7	70.6	68.6	71.1	70.9	70.6
PT	83.5	83.1	82.2	79.2	80.6	82.4	85.7	88.6	91.1	91.4
RO	68.8	69.8	69.5	64.8	63.8	63.9	64	65.3	66.6	68.5
SI	85.3	85.4	84.7	81.2	80.7	81.5	84.6	84.6	86.1	84.9
SK	79.7	80.2	79.0	76.4	75.7	77.3	78.5	79.0	80.6	79.9
FI	122.1	123.7	123.0	119.7	118.6	119.9	118.5	118.1	118.4	118.6
SE	131.9	132.9	127.5	127.9	127.4	127.9	122	120.5	124.3	130.3
UK	147.8	139.2	150.7	166.9	141.8	133.5	134.7	132.9		
Culham	112.5	107.6	116.7	127.7	107.3	100.5	102.6	102.0		

Bilag 19: Virkninger af Eurostats undersøgelser uden for området

	Nuværende justeringskoefficienter — juli 2021	Anslået justeringskoefficient, inklusive udgifter uden for området	Ændring
BE	100	100	0,0 %
BG	61,7	64,8	5,0 %
CZ	88,1	89,4	1,5 %
DK	134,2	129,8	-3,3 %
DE	101,4	100,9	-0,5 %
DE Karlsruhe	96,9	96,8	-0,1 %
DE München	113,4	111,6	-1,6 %
EE	86,3	87,7	1,6 %
IE	133,6	128,7	-3,7 %
EL	85,2	86,2	1,2 %
ES	96,3	96,4	0,1 %
FR	119,9	117,2	-2,3 %
HR	78,3	80,3	2,6 %
IT	95,2	95,3	0,1 %
IT Varese	91,2	91,8	0,7 %
CY	82,2	83,7	1,8 %
LV	80,0	82,1	2,6 %
LT	80,1	81,8	2,1 %
HU	76,1	78,6	3,3 %
MT	94,0	94,5	0,5 %
NL	111,4	109,6	-1,6 %
AT	109,6	107,3	-2,1 %
PL	70,6	73,7	4,4 %
PT	91,4	91,9	0,5 %
RO	68,5	71,2	3,9 %
SI	84,9	86,1	1,4 %
SK	79,9	81,6	2,1 %
FI	118,6	115,7	-2,4 %
SE	130,3	126,4	-3,0 %